

UN NOU CURS. LA PRÒXIMA ASSEMBLEA DEL SÍNODE

Amb l'arribada del mes de setembre, la vida torna a normalitzar-se després de l'estiu: comença el curs escolar, reprenem el nostre treball quotidià i la vida eclesial recupera el ritme habitual en les parròquies, grups i moviments. Durant els mesos de juliol i agost hem viscut moments esperançadors: pense en la Jornada Mundial de la Joventut que es va celebrar a Lisboa, on vaig tindre l'alegria d'acompanyar als joves de la nostra diòcesi, conviure amb ells, pregar junts i celebrar l'Eucaristia. Moltes parròquies i grups han organitzat campaments, convivències i trobades en els quals es viu la fe i es gaudeix de la naturalesa; les celebracions de les festes patronals dels nostres pobles, que són un moment fort de religiositat i de convivència, s'han celebrat amb normalitat; alguns de vosaltres heu dedicat uns dies a l'oració i a la trobada amb el Senyor participant en moments de recés o exercicis espirituals i, si hem pogut, tots hem intentat descansar un poc dels nostres treballs i preocupacions.

Després del curs passat, en el qual la vida de la diòcesi va estar molt condicionada per les celebracions del centenari de la coronació de la imatge de la Mare de Déu dels Desamparats, comencem una nova etapa. A més de la vida ordinària de l'Església, que hem de programar i preparar evitant improvisacions per a eixir del pas a cada moment, en l'horitzó tenim alguns esdeveniments als quals hem de parar atenció per a sentir amb l'Església i créixer en l'esperit de comunió amb el Papa: em referisc a la pròxima assemblea del sínode i a la preparació de la celebració del Jubileu de l'any 2025. Es tracta de dos moments que, si els vivim en esperit de fe, ens poden ajudar a una autèntica renovació de l'Església.

Desitjaria compartir esta setmana amb vosaltres una breu reflexió sobre el primer d'aquests dos esdeveniments. La primera fase de l'assemblea sinodal se celebrarà durant el mes d'octubre. La paraula "sinodalitat" no és familiar per a molts cristians. No obstant això, no podem oblidar que en la nostra diòcesi hem tingut ja algunes experiències de sínodes diocesans. Han sigut moments en els quals s'han compartit preocupacions, ens hem escoltat els uns als altres, s'ha reflexionat en comú sobre els desafiaments que tenim com a Església en el moment actual per a l'anunci de l'Evangelí i hem acollit amb esperit de comunió les resolucions publicades pels diferents arquebisbes. D'estes experiències ens ha quedat una convicció fonamental: tots som corresponsables en la vida de l'Església i hem de viure la nostra responsabilitat en ella sent fidels a la nostra vocació i comproment-nos en la missió d'anunciar l'Evangelí. Estic convençut que este sínode, que ha convocat el Papa Francesc i que s'ha estat preparant durant estos dos últims anys en moltes diòcesis i altres realitats eclesials, ens oferirà camins per a viure a l'Església buscant en tot la comunió. No tinguem por de plantejar oberta i confiadament els reptes que tenim, i a discernir què és el que l'Esperit demana a l'Església en este moment. Preguem pels fruits d'este esdeveniment eclesial.

*Enrique Benavent Vidal, arquebisbe de València